

عنوان مقاله : پروتکل امنیت در لایه شبکه IPsec

گروه مطالعاتی : امنیت

گروه کاری : امنیت

ارائه دهنده: سید محمد حسینی

تاریخ ارائه: ۸۳/۱۱/۱۳

سرپرست گروه کاری: طیبه میرزائی

تاریخ اصلاح: ۸۳/۱۲/۱۵

اصلاح کننده: سید محمد حسینی

مرجع: ۱- Cryptography and Public Key Infrastructure on the Internet

by: Klaus Schme

press: wiley 2001

۲- اسلایدهای آموزشی مرکز امنیت شبکه شریف

۳- اینترنت

بخش اول: پروتکل امنیت در لایه شبکه IPSec

مقدمه

در پشته پروتکل TCP/IP هر لایه دارای یک یا چند پروتکل می باشد که هر پروتکل وظیفه خاصی را در آن لایه انجام می دهد، بر همین اساس جهت ایجاد امنیت هر لایه بنا به اصول طراحی زیر پروتکلها ، یک یا چند پروتکل امنیتی تعبیه شده است. مطابق اصول طراحی زیر لایه هر لایه وظیفه ای را بر عهده دارد که منحصر بفرد می باشد و در هر لایه نیز هر پروتکل می تواند بنا به قرارداد عملیات خاصی را برعهده بگیرد. بر همین اساس امنیت در لایه شبکه بر عهده IPSec می باشد. از این پروتکل بطور وسیعی در شبکه های مجازی خصوصی^۱ VPN برای دفاتر مربوط به یک شرکت یا سازمان و اساساً ایجاد ارتباط امن بین دو یا چند سازمان بکار میرود. امنیت شبکه های مجازی خصوصی (VPN) از چند روش امکان پذیر می باشد که عبارت اند از استفاده از دیواره آتش ، IPsec , AAA Server و کپسوله سازی. اما روش IPsec به علت امن بودن ، پایداری بالا ، ارزان بودن ، انعطاف پذیر بودن و مدیریت بالا، مورد توجه قرار گرفته است. این پروتکل شامل مباحث :

- سرآیند احراز هویت^۲: که بحث پیرامون فرمت بسته ها و مسائل عمومی مربوط به استفاده از AH برای احراز هویت بسته می پردازد.
 - الگوریتم رمزنگاری^۳: که به نحوی رمزنگاری های مختلف در ESP می پردازد.
 - الگوریتم احراز هویت که نحوه استفاده از الگوریتمهای احراز هویت مختلف در AH , ESP (اختیاری) را بیان می دارد.
 - مدیریت کلید^۴: که به مسائل مربوط به مدیریت کلید می پردازد.
 - ارتباط بین دامنه ای^۵: یا مطالب مربوط به ارتباط بین قسمت های مختلف مانند شناسه های استفاده شده برای الگوریتم ها و پارامترهایی از قبیل طول عمر کلید.
- پروتکل IPSec خود شامل اجزاء تشکیل دهنده قراردادها و نحوی تامل بین آنهاست. در شکل ۱ ارتباط بخشهای مختلف این قرارداد نمایش داده شده است.

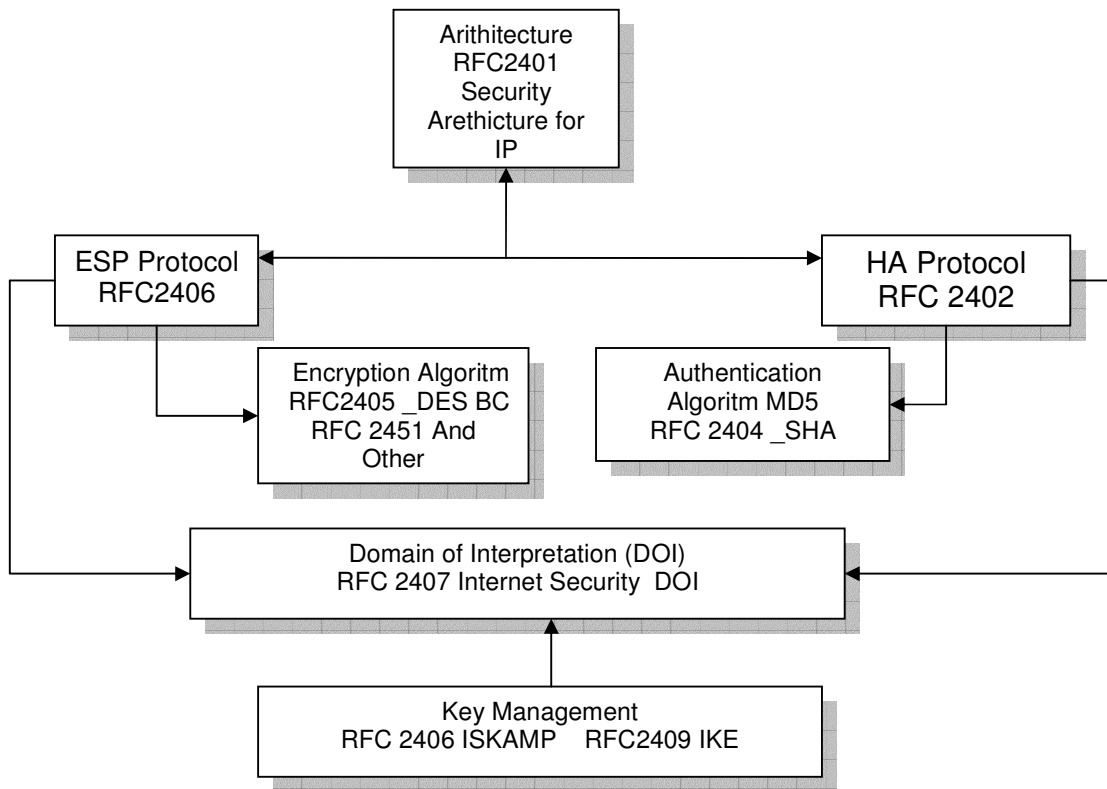
^۱ - Virtual Private Network

^۲ - Authentication Header (AH)

^۳ - Encryption Algorithm

^۴ - Key Management

^۵ - Domain of Inter Predation

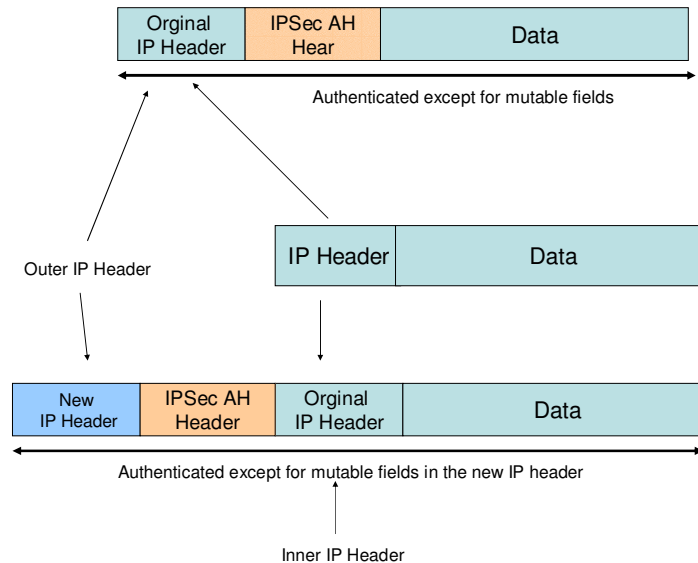
شکل ۱. معماری پروتکل IPsec و نحوی شامل اجزاء آن

در پروتکل IPsec سرویسهای امنیتی در دو قرارداد AH , ESP تدارک دیده شده اند. این سرویسهای امنیتی شامل: کنترل دسترسی^۶، تمامیت^۷، احراز هویت مبدأ داده^۸ (Data Drigin)، رد بسته های دوباره ارسال شده^۹، محرمانگی^{۱۰}، محرمانگی جریان ترافیک بصورت محدود خواهند بود. این سرویسها در سه نوع ترکیب IPsec ارتباط فراهم آمده اند: پروتکلهاي AH , ESP فقط بصورت رمزنگاري (Encryption) و ESP بصورت Encryption و احراز هویت (Authentication).

IPsec يك پروتکل توسعه یافته روی پروتکل IP است که جهت امنیت IP تهیه شده است. این پروتکل از دو پروتکل AH و ESP برای اطمینان بیشتر روی احراز هویت، تمامیت داده ها (سلامت داده) و محرمانگی استفاده می کند. این پروتکل می تواند، هم امنیت در لایه شبکه و هم امنیت در پروتکلهاي لایه بالاتر در حالت Transport Mode را برقرار سازد. این پروتکل از دو حالت Tunnel و Transport جهت اعمال سرویسهای امنیتی استفاده می کنند، یعنی برای امنیت لایه شبکه از حالت

- Access Control - ^۶
- Integrity - ^۷
- Data Driving Authentication - ^۸
- Anti Replay - ^۹
- confidentially - ^{۱۰}

Tunnel استفاده می کند و برای امنیت لایه های بالاتر از حالت انتقال یا mode Transport استفاده می نماید. در حالت Tunnelling؛ دیتاگرام IP بطور کامل توسط دیتاگرام IP جدیدی کپسوله شده و آنرا برای پروتکل IPsec بکار می برد. ولی در حالت Transport فقط payload دیتاگرام بوسیله پروتکل IPsec فیلد سرآیند IPsec و سرآیند IP و فیلدهای لایه های بالایی درج (inserting) می شود. مطابق شکل ۱ این دو حالت به نمایش در آمده است.

شکل ۲. حالت انتقال و تونل

مزایای حالت Tunnel این است که آدرسها معمولاً آدرس Gateway هاست که پس از بازگشایی آدرس واقعی بدست می آید و این موضوع از حملات شبکه جلوگیری می کند و مزیت دوم آن است که بسته بیرونی، یک بسته IP همانند بقیه بسته هاست و قابلیت مسیریابی دارد.

اما در حالت Transport احراز هویت بصورت مستقیم بین Server و سرویس گیرنده (Client) توسط کلید متقارن مشترک انجام میگیرد و بسته بیرونی هم کپسوله شده و امن می گردد. در این حالت که الزاماً دو کامپیوتر در یک LAN قرار ندارند، اما در حالت Tunnel، سرویس گیرنده هویت خود را به Gateway اثبات می کند. در هر دو روش هر یک حالت خودشان (Transport mode Tunnel mode) را از طریق SA استخراج کرده و مورد استفاده قرار می دهند.

حالت های انتقال و تونل در AH

قرارداد AH در بسته IP برای حفاظت از تمامیت داده های تبدیلی دیتاگرام IP، از کدهای هش احراز هویت پیام hash^{۱۱} (HMAC) استفاده می کند. برای استفاده از HMAC، پروتکل های IPsec از الگوریتم های hash؛ SHA برای محاسبات

^{۱۱} Hash Message Authentication Code-

يك hash مبنا روي يك كليد سري (secret key) و محتويات ديتاگرام IP استفاده مي كند. بنابر اين اين كدهاي هش احراز هويت پيام hash هم در سرآيند پروتكل IPsec و هم در پكت هاي دريافتي كه بتواند اين كدها را چك نمايد كه در واقع مي تواند به كليد سري دسترسي داشته باشد، قرار مي گيرد. براي ارائه سرويس محرمانگي ديتاگرام IP، پروتكلهاي IPsec از استانداردهاي الگوريتم رمزنگاري متقارن^{۱۲} استفاده مي كنند. IPsec از استانداردهاي NULL، DES استفاده خواهد كرد. امروزه معمولاً يكي از الگوريتم هاي قوي مثل Blowfish, AES, 3DES، را بكار مي برد.

IPsec براي دفاع و حفاظت از تهاجمات داده هاي تبادلتي (Deinal of services)، از روش پنجره اسلايدي sliding windows استفاده مي كند. در اين روش هر پكت يك شماره توالي^{۱۳} را به خود اختصاص مي دهد و اگر عدد آن پكت به همراه يك newer يا windows درست شده باشد، در اين صورت پكت قديمي بلافاصله دور انداخته (dispatched) مي شود (اين روش همچنين براي حفاظت از تهاجمات ميانه راه پاسخ^{۱۴} نیز دوباره بكار مي آيد يعني حفاظت از مهاجماني كه پكت هاي اصلي را ثبت کرده و بعد از چند لحظه تأخير و احتمالاً تغيير دادن آن، ارسال مي دارند.

براي كپسوله كردن و بازگشائي اين يك پكت كپسوله شده، با استفاده از روشهاي ذخيره سازي، كليدهاي سري، الگوريتم هاي IP و آدرسها درگير در تبادلات اينترنتي را ذخيره نمايند و بكار ميگيرد. همه اين پارامترهاي مورد نياز جهت حفاظت ديتاگرام IP درجايي بنام مجمع امنيتي يا SA ها ذخيره مي شوند. اين مجمع امنيتي به نوبت در پاگاه داده مجمع امنيتي^{۱۵} يا (SAD) ذخيره مي شوند.

مجمع امنيتي (SA) داراي سه پارامتر يگانه (يكنا-يکه) است كه شامل:

۱- شاخص پارامتر امنيت (Security Parameter Index): اين پارامتر ۳۲ بيتي ارزش محلي داشته. اين پارامتر به همراه HA، ESP حمل مي شود تا سيستم دريافت كننده بتواند SA مربوط به آن را انتخاب نمايد.

۲- مشخصه پارامتر امنيت^{۱۶} (security Parameter Identifier): اين پارامتر نوع پروتكل امنيتي SA را تعيين مي كند، AH يا ESP طبيعتاً اين مشخصه بطور همزمان هر دو پروتكل را به همراه ندارد.

۳- آدرس مقصد IP: ، اين آدرس اساساً آدرس يك نقطه انتهايي يا يك شبكه (روتر، حفاظ) خواهد بود.

با اين تفصيل، بطور كاملتر و ريزتر مجمع امنيتي يا SA شامل اطلاعات و پارامترهاي زير است:

۱- آدرس مبدا و مقصد مربوط به سرآيند IPsec. اينها IP آدرسهاي پكت هاي نظير به نظير مبدا و مقصد حفاظت شده توسط IPsec مي باشند.

۲- الگوريتم و كليد سري بكار برده شده در IPsec (IPsec Information) و AH. (Informantion)

^{۱۲} - Symmetric Encryption Algorithm

^{۱۳} - sequence number

^{۱۴} - The- of- middle Response Attach

^{۱۵} - security association database

^{۱۶} - security Parameter Identifier

برخي پایگاه ذخیره سازی SA ها، اطلاعات بیشتری را نیز ذخیره می کنند که شامل:

۲- حالت های اصلی انتقال بسته IPsec (Transport یا Tunnel)
۴- اندازه Sliding windows جهت حفاظت از تهاجمات بازگشتی (replay attach)
۵- زمان حیات^{۱۷} SA ها. فاصله زمانی است که پس از آن SA باید پایان یابد یا با SA جدیدی عوض شود.

۶- حالت ویژه پروتکل IPsec که در این پارامتر علاوه بر حالت های Transport, Tunnel, حالت wildcard نیز مشخص می شود.

9- Sequence Number counter که یک پارامتر ۳۲ بیتی که در سرآیند ESP, AH بعنوان فیلد شماره سریال قرار دارد.

10- Sequence counter overflow که شمارشگر که سرریز در شماره سریال را ثبت می کند و تعیین اینکه بسته های بعدی SA ارسال شود یا خیر؟

۱۱- Path Maximum Transportation limit یا ماکزیمم بسته ای که در مسیر قابل انتقال است.

از آنجائیکه IP آدرس مبدأ و مقصد توسط خود SA ها تعریف می شوند. حفاظت از مسیر دو طرفه کامل IPsec بطور مستقیم فقط برای یک طرف امکان پذیر خواهد بود. برای اینکه بتوانیم حفاظت هر دو طرف را انجام دهیم نیازمند دو مجمع امنیتی غیر مستقیم^{۱۸} خواهیم بود. SA ها فقط چگونگی حفاظت توسط IPsec را تعریف می کنند:

اطلاعات مقررات امنیتی راجع به هر پکت در مقررات امنیتی^{۱۹} (sp) تعریف شده است که در پایگاه ذخیره کننده مقررات امنیتی^{۲۰} (SPD) ثبت و نگهداری می شود. SP یا مقررات امنیتی شامل اطلاعات زیر است:

۱- آدرس مبدأ و مقصد پکت های حفاظت شده. در حالت Transport این آدرسها درست همان آدرسهای مبدأ و مقصد SA است.

۲- پروتکل و پورت حفاظت شده. برخی IPsec ها اجازه نمی دهند یک پروتکل به خصوص حفاظت شود. در این حالت تمام تبادلات ارسال و دریافت بین IP آدرسهای ذکر شده حفاظت می شوند.

۳- مجمع امنیتی (SA)^{۲۱} برای حفاظت پکت ها مورد استفاده قرار می گردد.

تنظیم دستی SA ها همواره دچار خطا و بی دقتی است. از سوی دیگر کلید سری و الگوریتم های رمزنگاری مابین همه نقاط شبکه اختصاصی مجازی (VPN) باید به اشتراک گذاشته شود. به خصوص برای مدیران سیستم، تبادل کلید مسئله بحرانی خواهد کرد. بطور مثال اینکه چگونه می توانیم تشخیص دادهیم هیچ عملیات رمزنگاری انجام نمی شود تا در آن هنگام تبادل کلید متقارن سری انجام گیرد یکی از همین مسائل است. برای حل این مشکل پروتکل تبادل کلید اینترنت^{۲۲} (IKE) پیاده سازی شده است. این پروتکل احراز هویت، برای نقاط نظیر

^{۱۷} life time-

^{۱۸} indirection -

^{۱۹} Security Policy -

^{۲۰} Security Policy Database -

^{۲۱} Security Association-

^{۲۲} Internet Key Exchange -

اولین گام خواهد بود. دومین گام ایجاد SA و کلید سری متقارن جهت انتخاب و بکارگیری کلید تبادل دیفن هیلمن^{۳۳} خواهد بود. پروتکل IKE برای اطمینان از محرمانگی بطور دوره ای بدقت کلید سری را دوباره دریافت می دارد.

پروتکل‌های IPSec

خانواده پروتکل IPSec شامل دو پروتکل است. یعنی سرآیند احراز هویت (۱) یا AH ESP هر دوی این پروتکل ها از IPSec مستقل خواهد بود.

پروتکل AH

بطور خلاصه پروتکل AH در واقع تأمین کننده سرویسهای امنیتی زیر خواهد بود:

۱. تمامیت داده، ارسالی
 ۲. احراز هویت مبدا داده ارسالی
 ۳. رد بسته های دوباره ارسال شده
- این پروتکل برای تمامیت داده ارسالی از HMAC استفاده میکند و برای انجام این کار مبنای کارش را مبتنی بر کلید سری قرار می دهد که payload پکت و بخشهایی تغییر ناپذیر سرآیند IP شبیه IP آدرس خواهد بود. بعد از اینکار این پروتکل سرآیند خودش را به آن اضافه می کند در شکل ۳ زیر سرآیند ها و فیلدهای AH نمایش داده شده است.

Next Header	Payload length	Reserved
SPI (Security Parameter Index)		
Replay Defense (Sequence Number)		
Hash Message Authentication code		

شکل ۳. پروتکل AH در لایه شبکه

سرآیند AH، ۲۴ بایت طول دارد. حال به توضیح فیلدهای این پروتکل می پردازیم.

۱. اولین فیلد همان Next Header می باشد. این فیلد حالت های بعدی را تعیین می کند. در حالت Tunnel یک دیتاگرام کامل IP کپسوله می شود

^{۳۳} Diffie – Hellman key exchange

۲. بنابراین مقدار این فیلد برابر ۴ است. وقتی که کپسوله کردن يك دیتا گرام TCP در حالت انتقال (Transport mode) باشد، مقدار این فیلد برابر ۶ خواهد شد

۳. فیلد payload length همانطوریکه از نامش پیداست طول payload را تعیین می کند.

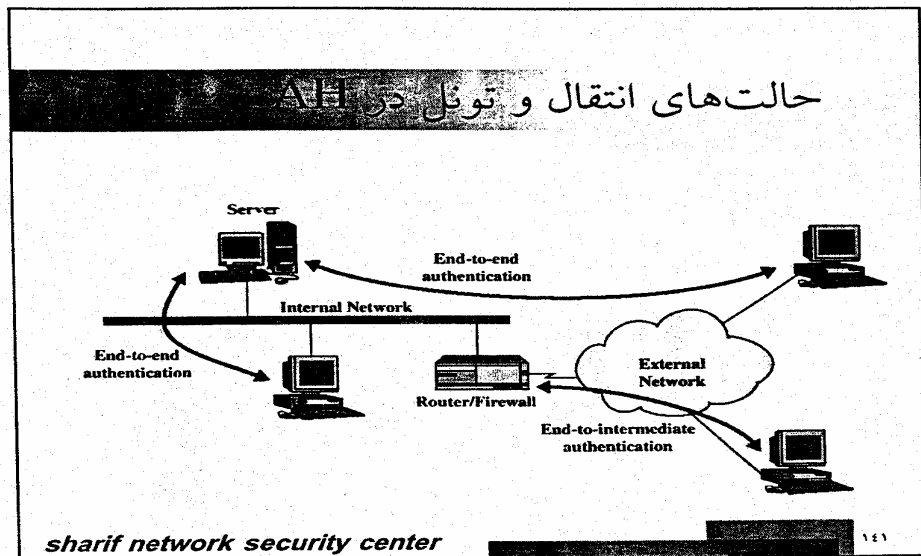
۴. فیلد Reserved از دو بایت تشکیل شده است. برای آینده در نظر گرفته شده است.

۵. فیلد Index security parameter یا SPI از ۳۲ بیت تشکیل شده است. این فیلد از SA تشکیل شده که جهت باز کردن پکت های کپسوله شده بکار می رود. نهایتاً ۹۶ بیت نیز جهت نگهداری احراز هویت پیام Hash یا (HMAC) بکار می رود.

۶. HMAC حفاظت تمامیت دادهء ارسالی را برعهده دارد. زیرا فقط نقاط نظیر به نظیر از کلید سری اطلاع دارند که توسط HMAC بوجود آمده و توسط همان چک میشود.

۷. چون پروتکل AH حفاظت دیتاگرام IP شامل بخشهای تغییر ناپذیری مثل IP آدرسها نیز هست، پروتکل AH اجازه ترجمه آدرس شبکه را نمی دهد. NAT یا ترجمه آدرس شبکه در فیلد IP آدرس دیگری (که معمولاً IP آدرس بعدا می باشد) قرار می گیرد. و به این جهت تغییر بعدی HMAC معتبر نخواهد بود.

۸. در شکل ۴ حالتهاي انتقال و تونل در پروتکل AH به نمایش در آمده است. همان طور که می بینید این پروتکل در این دو حالت ارتباط امن بین دو نقطه انتهائی که در دو شبکه مجزا قرار دارند را فراهم می آورد، همچنین ارتباط امن بین دو نقطه در یک شبکه داخلی و یک نقطه انتهائی و یک مسیر یاب یا حفاظ دیواره آتش (FireWall) را ممکن می سازد.

شکل ۴ حالتهاي انتقال و تونل در پروتکل AH

پروتکل ESP (Encapsulation Security Payload)

پروتکل ESP سرویسهای امنیتی زیر را ارائه می کند:
۱. محرمانگی

۲. احراز هویت مبدا داده ارسالی

۳. رد بسته های دوباره ارسال شده

در واقع پروتکل ESP هم امنیت تمامیت داده (سلامت داده های ارسالی) پکت هایی که از HMAC استفاده می کنند را تامین کنید و هم محرمانگی از طریق اصول رمزنگاری^{۲۴} بکار گرفته شده. بعد از رمزنگاری پکت و محاسبات مربوط به HMAC، سرآیند ESP محاسبه و به پکت اضافه می شود. سرآیند ESP شامل دو بخش است که مطابق شکل ۵ نمایش داده شده است.

Security Parameter Index (SPI)		
Sequence Number (Ready Defense)		
Initialization Vector (IV)		
Data		
Padding	Padding Length	Next header
Hash Message Authentication Code (HMAC)		

شکل ۵. پروتکل ESP در لایه شبکه

۱. اولین ۳۲ بیت سرآیند ESP همان SPI است که در SA بکار گرفته شده و جهت بازگشایی پکت کپسوله شده ESP بکار می رود.

۲. دومین فیلد همان شماره توالی یا Sequence Number می باشد که به جهت حفاظت از تهاجمات داده های بازگشتی استفاده می شود.

۳. سومین فیلد همان بردار مقدار اولیه یا Initialization Vector (IV) می باشد. این فیلد نیز برای پردازش رمزنگاری بکار می رود. الگوریتمهای رمزنگاری متقارن اگر از IV استفاده نکنند، مورد تهاجم متوالی روی پکت قرار میگیرد. IV این اطمینان را میدهد تا دو مشخصه Payload روی دو Payload رمز شده مختلف قرار گیرد.

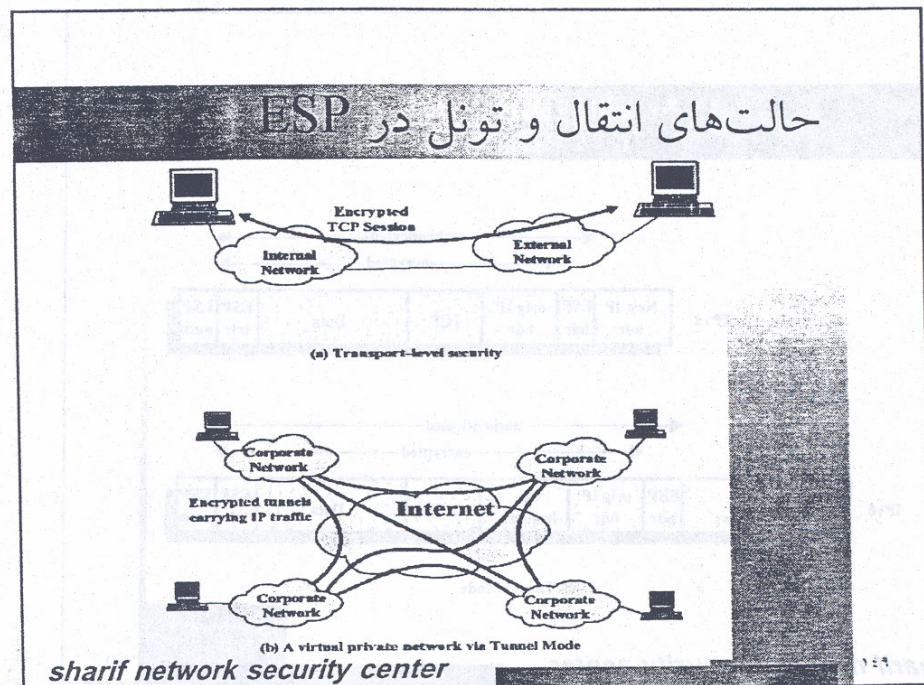
پردازش رمزنگاری در IPsec در دو بلوک رمز (Chiper) بکار می رود. بنابراین اگر طول Payload ها تك تك باشند، IPsec, Payload ها را به شکل لایه لایه قرار میدهد. و از اینرو طول این لایه ها همواره در حال اضافه شدن است. طول لایه (Pad length) ۲ بایت است.

۵. فیلد بعدی که همان Next header می باشد، سرآیند بعدی را مشخص می کند.

۵. این پروتکل HMAC است که مانند پروتکل HA از تمامیت و سلامت داده های ارسالی حفاظت میکند. فقط این سرآیند است که می تواند به Payload اعتبار دهد. سرآیند IP شامل پروسه محاسبه نمی باشد.

NAT هیچ دخلی به کار ESP ندارد و این بخش هنوز هم ممکن است بخشی از IPsec باشد و با آن ترکیب گردد. NAT پیمایشی^{۲۵} راه حلی است در کپسوله کردن پکت های ESP به همراه پکت های UDP.

در شکل شماره ۶ حالت های انتقال و تونل در پروتکل ESP به نمایش در آمده است.

شکل ۶ حالت های انتقال و تونل در پروتکل ESP

همان طور که می بینید این پروتکل در این دو حالت ارتباط امن بین دو نقطه انتهایی که در دو شبکه مجزا قرار دارند را فراهم می آورد، همچنین ارتباط امن بین دو نقطه در یک شبکه داخلی و یک نقطه انتهایی و یک مسیر یاب یا حفاظ دیواره آتش (FireWall) را ممکن می سازد.

پروتکل IKE

IKE پروتکلی است که چندین مسئله مهم در ارتباط امن را تنظیم می کند. احراز هویت نقاط نظیر و کلید تبادلی متقارن. این پروتکل مجمع امنیت (SA) را ایجاد کرده و در SAD یا پایگاه مجمع امنیت^{۲۶} قرار می دهد. IKE پروتکلی است که عموماً نیازمند فضای کاربر فوق العاده ای^{۲۷} است و روی سیستم های عامل پیاده سازی نمی شود. پروتکل IKE، از پورت شماره UDP/500 استفاده می کنند.

IKE از دو مرحله تشکیل شده است. اولین مرحله همان تشکیل مجمع امنیت مدیریت کلید SA^{۲۸} یا (ISAKMP SA) می باشد. در مرحله دوم ISAKMPSA، برای مذاکره^{۲۹} و تنظیم SA، IPsec بکار می رود.

احراز هویت مرحله اول نقاط نظیر معمولاً بر مبنای کلیدهای پیش اشتراک شده^{۳۰} یا (PSK) (Per Shared Keys)، کلیدهای RSA و گواهینامه X509 بوجود می آید. مرحله اول از دو حالت پشتیبانی مینماید. حالت اصلی (main mode) و حالت تهاجمی (aggressive mode) این دو حالت نقاط نظیر را احراز هویت کرده و ISAKMP SA را تنظیم می نمایند. در حالت تهاجمی تنها نصف تعداد پیامها در این مورد تحت پوشش قرار میگیرد. به هر حال این خود يك اشکال محسوب می شود، زیرا این حالت نمی تواند از هویت نقاط نظیر پشتیبانی حفاظت نماید و از این جهت است که این حالت با داشتن کلید پیش اشتراکی (PSK) مستعد حملات میان راهی (man-in-the-middle) خواهد بود. از طرف دیگر تنها منظور از حالت تهاجمی همین است.

در حالت اصلی نه تنها از کلید پیش شرط مختلف نمی تواند پشتیبانی نماید بلکه نقاط نظیر به نظیر را نیز نمی شناسد. در حالت تهاجمی که از حفاظت هویت افراد / نقاط حمایت نمی کند و هویت کاربران انتهایی را چنین شفاف انتقال می دهد. بنابراین نقاط نظیر هر چیز را خواهد دانست پیش از آنکه احراز هویتی در مورد جا و کلیدهای پیش شرط بتواند بکار برد.

در مرحله دوم پروتکل IKE که SA های پیشنهادی تبادل می شوند و توافقاتی بر پایه ISAKMP SA برای SA انجام خواهد شد. ISAKMP SA احراز هویت برای حفاظت از تهاجمات میان راهی را تهیه می بیند. دومین مرحله از حالت سریع^{۳۱} استفاده می کند.

معمولاً دو نقطه نظیر روی SA با هم مذاکره و توافق می کنند که هر دو طرف معمولاً روی چندین مذاکره (حداقل ۲ تا) بطور غیر مستقیم توافق کنند.

^{۲۶} - Security Association data base

^{۲۷} - a user space daemon

^{۲۸} - Internet Security Association and key-

^{۲۹} - negotiate-

^{۳۰} - Pre Shared Key-

^{۳۱} - quick mode -